

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

 ΤΑ ΠΡΟΙΚΙΑ

... Ἄκουσέ τον μῆς ρωτάει
Τὰ προικιά μας ποῖος κεντῖαι·
«Ὅταν κελαῖδῃ τ' ἀηδόνη
Μία Μοῖρα τ' ἀνεμίζει
Κι' ἄλλη μιὰ τὰ καλαμίζει
Καὶ ἡ τρίτη τὰ χουσόγει.

Τὸ φεγγάρι τὰ ἰνδιάζει
Καὶ ὁ Ἥλιος τὰ σκεπάζει·
Μὲ σωρούς μαργαριτάρια,
Κ' ἔπειτ' ἀπὸ τὴν Ἰνδιάστρα
Τὰ μητρίζουν οὐλα τ' ἀστρα
Σὲ περλάντινα μητάρια.

Μ' ἀργαλιὸ μαλαματέγιο
Καὶ μὲ χτένι φηλιτσέγιο
Μὲ τραγούδια τὰ ὑφαίνουν
Τῶν βουνῶν μας ἢ νεραῖδες
Καὶ τῶν ποταμῶν νυφάδες
Τὰ κεντοῦν καὶ τὰ ὑφαίνουν».

.....

 ΜΕ ΤΗ ΦΛΟΓΕΡΑ

Μὲ τὴν φλογέρα ὁ Ἰσπανὸς στὸ βουνὸ
Τὰ πρόβατα μεσάνυχτα σκυρῖζει
Κι' ἀπὸ τὸ πλάϊ τὸ ἀντιζωννὸ
Ἄκουει ἡ βοσκοποῦλα καὶ δακρῶζει.

Τὶ νάχη, ποῖος νὰ ξέρη, ἢ καθιμένη!
Μὴν φόρησε κανένα ἀπὸ τ' ἀργιά της ;
Μὴν ἔχη τὴν μηλιόρα της χαϊμένη
Ἢ ἔχει κάνα πόνον στὴν καρδιά της ;

Δὸν Ζουὰν